

RYNEK TURYSTYCZNY FRANCJI

Czekaj Karolina

TiR/Hot/W

33254/IV rok

Spis treści:

Rozdział 1.....	...3
Podstawowe informacje o Francji.....	...3
Gospodarka.....	...4
Ustrój polityczny.....	...5
Atrakcje i regiony turystyczne.....	...8
Rozdział 2.....	13
Rynek recepcji turystycznej.....	...13
Rozdział 3.....	16
Aktywność turystyczna mieszkańców Francji.....	16
Rozdział 4.....	22
Informacje na temat przyjazdów do Polski.....	22
Model francuskiego turysty.....	28
Prognozy.....	29
Bibliografia.....	30
Wykaz tabel.....	30
Spis wykresów.....	31

ROZDZIAŁ 1

PODSTAWOWE INFORMACJE O FRANCJI

[Francja](#) to kraj leżący w Europie Zachodniej. Zajmuje powierzchnię 551, 5 tys. km²., a liczba ludności wynosi 60,1 miliona osób, co daje gęstość zaludnienia około 105 osób na km². Skład narodowościowy państwa nie jest zróżnicowany. Około 93% całej ludności to Francuzi, a mniejszość narodową stanowią: Hiszpanie, Włosi, Algierczycy, Marokańczycy. Dzięki intensywnie i skutecznie prowadzonej polityce prorodzinnej, przyrost naturalny w kraju jest dodatni, wynosi około 3 promile, co jest ewenementem wśród krajów Europy Zachodniej. Wysoki jest również wskaźnik [urbanizacji](#) - 74% wszystkich mieszkańców to ludność miejska. Francja jest krajem katolickim (76%), jednak duży udział mają również wyznawcy [islam](#)u - 5%, protestanci - 3,6% i Żydzi - 1%. Francja jest od 1958 roku [republiką](#) konstytucyjną. Na czele państwa stoi prezydent, którego kadencja wynosi 7 lat, a parlament jest dwuizbowy - składa się z senatu wybieranego co 9 lat i Zgromadzenia Narodowego, wybieranego raz na 5 lat.

Większość ludności zatrudniona jest w [usługach](#), w drugim sektorze pracuje 22% ludności, a w trzecim tylko 6%. Bezrobocie w kraju jest dość duże - dotyka 10% ludności aktywnej zawodowo.

Kraj podzielony jest na 22 regiony administracyjne. Obejmuje 4 departamenty zamorskie - Gujanę Francuską, Gwadelupę, Martynikę, Reunion i trzy zamorskie terytoria - Nowa Kaledonia, Polinezja Francuska, Wallis i Futura oraz dwa terytoria specjalne - Majotta, St. Pierre i Miquelon.

Językiem urzędowym w tym kraju jest francuski. Oprócz Francji, używany jest oficjalnie w 36 krajach.

Najważniejszymi rzekami Francji są Loara, Rodan, Sekwana, Garonna, Marna. Jest to kraj dość górzysty, występują tu najwyższe góry kontynentu europejskiego - Alpy. Tu mieści się najwyższy szczyt Europy, Mont Blanc, o wysokości 4807 m n.p.m. Innymi wysokimi szczytami są: Barre des Ecrins, Puy de Sancy, Grand Ballon, Cret de la Neige, Vignemale.

GOSPODARKA

Francja jest krajem o bardzo wysokim poziomie rozwoju gospodarczego, który swoją gospodarkę w dużym stopniu oparł na przemyśle.

Ze względu na obecność różnorodnych skał z wielu okresów geologicznych, obszar Francji obfituje w surowce mineralne. Złoża gazu ziemnego występują w Akwitanii, węgiel kamienny występuje głównie w Masywie Centralnym, w Lotaryngii wydobywa się głównie rudy żelaza, boksyty to dominujący surowiec mineralny w Prowansji, rudy uranu wydobywa się głównie w Masywie Centralnym i Masyw Armorykańskim, natomiast w Alzacji występują głównie pokłady soli kamiennej i potasowej.

Prawie 75% energii wytwarzana jest w elektrowniach atomowych. Głównymi zakładami tego typu są: Gravelines, Paluel, Tricastin. Stosunkowo duży udział mają również elektrownie wodne, główne powstały na Renie, Rodanie i Isere.

Dobrze rozwija się również przemysł rafineryjny, główne jego ośrodki to Marsylia, Hawr, Dunkierka, jak również gumowy - słynną francuską firmą jest - Michelin z siedzibą w Clermont-Ferrand; farmaceutyczny - znanym ośrodkiem jest Lyon (Rhone-Poulenc). We Francji działają znane firmy poligraficzne i wydawnicze, takie jak Hachette, Larousse. Znane na cały świat są francuskie firmy samochodowe - Peugeot-Citroen, Renault.

Renault - firma powstała w 1899 roku, ma swoją siedzibę w Boulogne-Billancourt. Specjalizuje się w produkcji samochodów osobowych, ciągników, samochodów ciężarowych.

Peugeot-Citroen - powstał w 1976 roku, na skutek połączenia dwóch firm. Peugeot S.A., założonej w 1896 roku oraz Citroen S.A., powstałej w 1919 roku. Zakład ten ma swoją siedzibę w Paryżu. Specjalizują się między innymi w produkcji samochodów osobowych i rowerów.

Jako, że Francja jest krajem leżącym nad Oceanem i nad Morzem Śródziemnym, musiały rozwinąć się tam funkcje portowe. Najbardziej znanymi miejscowościami portowymi rybackimi nad oceanem są: Marennes Oleron, Concarneau, Guilvinec, Bolulogne-sur-Mer, Lorient, a nad Morzem Śródziemnym - Sete.

USTRÓJ POLITYCZNY FRANCJI

Władza ustawodawcza we Francji:

Dwuizbowy parlament, składający się z:

- Zgromadzenia Narodowego złożonego z 577 deputowanych wybieranych w wyborach bezpośrednich na 5 lat wg systemu większościowego;
- Senatu składającego się z 321 senatorów, wybieranych w głosowaniu pośrednim na 9 letnią kadencję. (1/3 składu jest odnawiana co 3 lata).

Władza wykonawcza we Francji:

Rząd powoływany jest przez prezydenta. Na czele rządu stoi premier. Głową państwa jest prezydent wybierany w wyborach powszechnych na kadencję siedmioletnią (od 2002 roku kadencja trwa 5 lat). Prezydent ma szerokie uprawnienia zarówno w zakresie władzy wykonawczej jak i ustawodawczej.

Największe partie Francji:

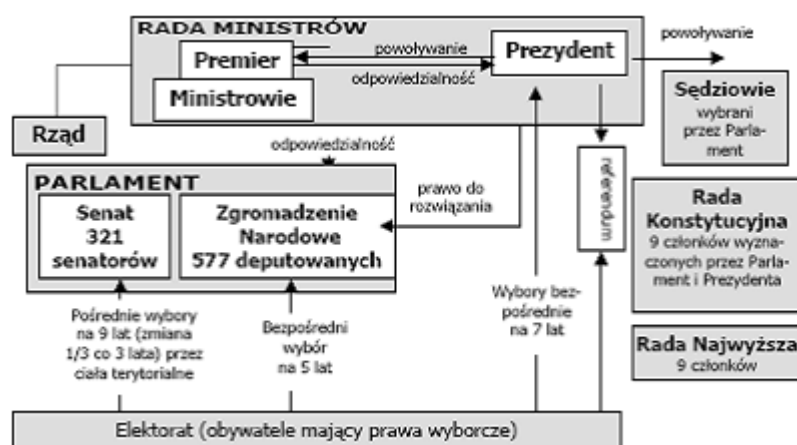
Partia Socjalistyczna (PS);
Zgromadzenie na rzecz Republiki (RPR);
Unia na rzecz Demokracji Francuskiej (UDF);
Francuska Partia Komunistyczna (PCF);
Partia Radykalna (PR).

System rządów obowiązujący we Francji to system pół prezydencki, inaczej określany mianami neoprezydenckiego lub mieszanego. System pół prezydencki stanowi połączenie elementów systemu parlamentarnego i prezydenckiego, stąd też często nazywany jest systemem mieszanym. Charakteryzuje się on silną i samodzielną władzą prezydenta wybieranego w wyborach powszechnych i bezpośrednich. Prezydent określa główne kierunki polityki wewnętrznej i zagranicznej

państwa, jest zwierzchnikiem sił zbrojnych. Zasadniczy wpływ na całą politykę państwa mają trzy nadrzędne organy:

1. Prezydent;
2. Rząd;
3. Parlament.

Tab.1 Struktura naczelnych władz Republiki Francuskiej

Źródło: B. Bryk: K. Wojtowicz: Systemy Polityczne Państw Unii Europejskiej, Wydawca Stowarzyszenie Parlament Młodzieży, Przemysł 2001, s. 8.

Władza wykonawcza znajduje się w rękach prezydenta oraz rządu, który realizuje politykę prezydenta.

Funkcjonowanie systemu prezydenckiego jest jednak zdeterminowane układem sił politycznych w parlamencie. W zależności od tego ostatniego system pół prezydencki może zmieniać w praktyce ustrojowej swoje nachylenie w kierunku przewagi prezydenta lub parlamentu.

Francja jest państwem unitarnym podzielonym na 22 departamenty, w skład, którego wchodzi dodatkowo cztery zamorskie terytoria:

Gujana FR;
Gwadelupa;
Martynika;
Reunion.

Władza ustawodawcza we Francji należy do parlamentu o charakterze bikameralnym. Składa się on z izby wyższej - Senatu i niższej -

Zgromadzenia Narodowego.

Senat reprezentuje opinię departamentów i terytoriów zamorskich. Dlatego też wybory przeprowadzane są tylko w departamentach, a wyborcami są deputowani z danego departamentu, radcowie generalni, merowie i przewodniczący Rad Municipjnych. W jego skład wchodzi 321 senatorów (w tym 12 z poza Francji), wybieranych na 9 letnią kadencję, w trakcie, której co 3 lata następuje zmiana 1/3 składu.

Zgromadzenie Narodowe to izba niższa. Jej kadencja wynosi 5 lat, a złożona jest z 577 deputowanych. Prawo wyboru swych przedstawicieli do władz posiadają obywatele francuscy z ukończonym 23 rokiem życia. Wybory do Zgromadzenia przeprowadza się w okręgach jednomandatowych - systemem większościowym, w II turach.

Zgromadzenie może zostać rozwiązane przed upływem swojej kadencji przez prezydenta, samo zaś uchwalając wotum nieufności może doprowadzić rząd do dymisji. Wyższość Zgromadzenia Narodowego nad Senatem ujawnia się na płaszczyźnie legislacyjnej. Projekt ustawy wnoszony jest do dowolnej izby z wyjątkiem ustaw finansowych, które rozpatrywane są tylko w Zgromadzeniu Narodowym. Przyjęty projekt ustawy przez pierwszą izbę kierowany jest do drugiej. Jeśli nie ma zgody pomiędzy izbami, projekt przesyłany jest między nimi aż do uzgodnienia stanowiska. Jeżeli nie dochodzi do kompromisu premier powołuje komisję mieszaną do wypracowania jednolitego tekstu.

Jeśli komisja nie przyjmie wspólnego tekstu lub uzgodniony tekst nie zostanie przyjęty przez izby, to rząd może zażądać ostatecznego rozstrzygnięcia od Zgromadzenia. Samo zaś prawo inicjatywy ustawodawczej przysługuje premierowi w ramach tzw. projektów i członkom obu izb jako tzw. wnioski ustawodawcze. Prezydent stoi na czele władzy wykonawczej, jest zwierzchnikiem sił zbrojnych, negocjuje i ratyfikuje traktaty oraz gwarantuje niezawisłość sądownictwa poprzez przewodniczenie Najwyższej Radzie Sądownictwa.

Przewodniczy Radzie Ministrów, ukierunkowuje jej prace, wpływa na treść merytoryczną podejmowanych decyzji. Do jego kompetencji własnych, czyli nie wymagających kontrasygnaty premiera lub odpowiedniego ministra należy:

- ogłaszanie referendum;
- rozwiązywanie Zgromadzenia Narodowego;
- mianowanie i odwoływanie premiera;
- zwracanie się z orędziem do obydwu izb;
- nominowanie 3 członków Rady Konstytucyjnej.

Natomiast ratyfikacja umów międzynarodowych, promulgacja ustaw, inicjatywa zmiany konstytucji wymagają już kontrasygnaty. Prezydent ponosi odpowiedzialność konstytucyjną tylko za zdradę stanu. W stan

oskarżenia mogą postawić go członkowie obu izb, a wniosek wymaga podpisów 1/10 wszystkich deputowanych lub senatorów.

Ostatnim prezydentem, którego kadencja trwała 7 lat był Jacques Chirac. Ze względu na powtarzające się zjawisko kohabitacji zdecydowano się skrócić kadencję prezydenta Republiki Francuskiej do lat 5. Społeczeństwo francuskie wyraziło zgodę na powyższą zmianę w referendum w 2000 roku. Nowe prawo obowiązuje od roku 2002, czyli od nowych wyborów prezydenckich.

Rząd, premier i rada ministrów we Francji

Rząd we Francji to organ kolegialny powoływany przez prezydenta w celu określenia i prowadzenia polityki narodu. Prezydent powołuje premiera, a na jego wniosek ministrów.

Rada gabinetowa i rada ministrów we Francji

Rząd francuski odbywa dwa rodzaje posiedzeń:

Rada Ministrów - to konstytucyjna forma posiedzeń rządu pod przewodnictwem prezydenta;

Rada Gabinetowa - to organ przygotowujący posiedzenia Rady Ministrów kierowany przez premiera.

Rada Ministrów działa na zasadzie solidarności kolektywnej, ponosząc odpowiedzialność polityczną za całość realizowanej przez siebie polityki zarówno przed prezydentem jak i parlamentem. Wotum nieufności dla rządu uchwała absolutną większością głosów Zgromadzenie Narodowe na wniosek 1/10 członków. Obowiązującą ustawą zasadniczą we Francji jest Konstytucja z 28 września 1958 r. W celu zmiany konstytucji prezydent zwołuje Zgromadzenie Narodowe i Senat jako konstytucyjnie odrębny organ tzw. Kongres. Inicjatywa zmiany konstytucji wychodzi od prezydenta na wniosek premiera lub członków parlamentu, zmiana nie podlega republikańska forma rządów.

ATRAKCJE I REGIONY TURYSTYCZNE

- Region Północny

Ta nazwa obejmuje obszar wybrzeża Morza Północnego, kanału La Manche wraz z północną częścią wybrzeża Atlantyku i rozciąga się od granicy belgijskiej do ujścia rzeki Vilaine. W jego granicach znajdują się trzy regiony naturalne: Flandria, Armoryka i częściowo Basen Paryski.

Głównymi miejscowościami turystycznymi tego regionu są:

Trouville-sur-Mer- Deauville - jest zespołem miejskim, ale główna funkcja turystyczna pełniona jest przez miasto Deauville. Tradycja turystyka rozwijała się tutaj od początków XIX w. Atrakcją turystyczną są tutaj głównie tereny plażowe, zagospodarowanie turystyczne jest bardzo bogate - około 1500 pokoi hotelowych, liczne kasyna gry, obiekty sportowe, port jachtowy może pomieścić nawet 2000 jednostek pływających. Do spacerów nakłaniają malownicze tereny zielone, urozmaicone zakładanymi ogrodami tarasowymi na Terasie de Deauville. Trouville oferuje 800 pokoi hotelowych o niższym standardzie. Każdego roku w zespół ten odwiedzany jest przez około 100 000 turystów. Aby przedłużyć sezon turystyczny w ostatnich latach zdecydowano się tutaj na organizowanie międzynarodowych kongresów (w porze wiosennej i jesiennej).

Le Touquet- Paris- Plage - warunki do rozwoju miasta to zawdzięcza bliskiemu położeniu do stolicy kraju Paryża, a także miast Brukseli i Londynu. Korzystne warunki klimatyczne oraz lasy sosnowe i piaszczyste plaże sprawiały, wzbogacają nie tylko ofertę turystyczną, ale również pozwoliły na wykształcenie się tutaj funkcji uzdrowiskowej. Miasto oferuje około 1000 pokoi hotelowych, na kempingach, w drugich domach. W roku przyjeżdża tu ponad 60 000 osób, a około 40% tej liczby to zagraniczni goście.

- Region Wybrzeża Atlantyckiego

Region ten rozciąga się od ujścia rzeki Vilaine do granicy z Hiszpanią i w swych granicach zawiera regiony naturalne: Armorykę i Basen Paryski oraz całą Akwitanię. Najważniejszymi miejscowościami turystycznymi tego regionu są:

La Baule- Le Pouliguen- Porniched - jest zespołem miejscowości, pewnego rodzaju aglomeracją turystyczną, zrzeszającym miejscowości oferujące korzystne warunki plażowania, szczególnie na plażach La Baule. Pierwsze ślady ruchu turystycznego sięgają połowy XIX w. Samo La Baule zostało założone w 1879r., z założenia jako kąpielisko o wysokim standardzie. Latem przybywa tu około 120 000 turystów. Już od jakiegoś czasu w La Baule organizowane są również międzynarodowe kongresy stąd wykształciła się nowa funkcja usługowa - kongresowa.

Biarritz - jest największą miejscowością turystyczną i uzdrowiskową nad Oceanem Atlantyckim, położoną u wrót Vascongadas. Turystycznie rozwinęła się w 1855r. a od 1893 roku pełni rolę uzdrowiska ze względu na swe dobroczynne solanki. Kryzys podczas lat 30-tych i wojny domowej w Hiszpanii zahamował rozwój turystyki na tym terenie, ale stagnacja nie trwała długo, bo jedynie do połowy lat 50-tych. Obecnie zarejestrowanych jest tu ponad 100 hoteli, budowane są masowo drugie

domy, kasyna gry i centra kongresowe (6000 miejsc). W sezonie miasto odwiedzane jest przez 150-200 000 turystów, 6 % z tej liczby przybywa w zimowej porze roku. W mieście znajduje się port lotniczy, obsługujący latem około 200 000 pasażerów.

- Region Wybrzeża Śródziemnomorskiego

Region ten obejmuje wybrzeże Morza Śródziemnego od granicy z Hiszpanią ora po granicę włoską. Panuje tu suchy klimat, z gorącymi latami i łagodnymi, wilgotnymi zimami. W lecie temperatura wody osiąga 20 stopni C, zimą temperatura spada do nieco ponad 13 stopni C. Najważniejszymi miejscowościami turystycznymi są:

Cannes - jest jednym z największych i najpiękniejszych francuskich ośrodków turystycznych. Miasto posiada w ofercie 4000 pokoi hotelowych, w drugich domach, przystań wyposażona jest w kilka portów jachtowych, które razem mogą pomieścić 8000 jednostek, jak również duże jachty morskie. Miejsca noclegowe (1500 miejsc) oferowane są również w osiedlach portowych typu Marina. Miasto jest ważnym ośrodkiem turystyki kongresowej. Cannes odwiedzane jest co roku przez kilkaset tysięcy turystów, a około 250 000 turystów przypada na sierpień. Zima nie jest sezonem martwym - około 30% przyjazdów odbywa się w tej porze roku. Miasto jest siedzibą wielu imprez międzynarodowych, między innymi festiwalu filmowego, targów płytowych MIDEM.

Lazurowe Wybrzeże - pierwsze ślady ruchu turystycznego datowane są na XVIII w. Sezonami najbardziej zatłoczonymi była zima i wiosna, a najczęściej zjeżdżali tu bogaci obywatele Anglii, Rosji, Niemiec oraz Francji. Ośrodki umożliwiały również leczyć gruźlicę. I wojna światowa przyniosła zmiany - sezonem najbardziej popularnym dla uprawiania turystyki stało się lato.

- Korsyka

Z uwagi na geograficzne położenie Korsykę uznaje się za odrębny region turystyczny. Leży w odległości 180 km od Wybrzeża Lazurowego i liczy 8722 km² powierzchni. Na jej obszarze występują malownicze tereny góryste. Panuje tu klimat podzwrotnikowy śródziemnomorski, ze średnią temperaturą stycznia około 11,2 stopni C, a lipca do 24,5 stopni C. Lata 60-te przyniosły gwałtowny i na szeroką skalę rozwój turystyki. Hotele oferują około 15 000 pokoi, baza noclegowa wyposażona jest również w 70 terenów kempingowych z 30 000 miejsc. Korsyka odwiedzana jest w ciągu roku przez około 1,3 mln turystów, a ponad 25 % z nich pochodzi z zagranicy. Połowa przyjezdnych zatrzymuje się w Ajaccio. Do ważniejszych miejscowości turystycznych należą: Bastia, Saint-Florent, Bonifacio, Porto-Vecchio, Sartene. Mimo że Korsyka jest wyspą, można się tam łatwo dostać dzięki morskie łączom z Francją i Włochami.

- Jura

Jura jest obszarem wyżynno-górskim, leżącym na przedpolu Alp, złożonym z kilku równoległych grzbietów. Wyższe wysokości bezwzględne spotykane są w części południowej regionu, grzbiety rozciągają się na wysokości około 1600 m n.p.m. Jediną możliwością przedostania się na drugą stronę gór są wąskie doliny przełomowe, w których wyznaczone są szlaki piesze i samochodowe. Północno-zachodnia część Jura posiada charakter wyżynny. Panują tu warunki klimatu umiarkowanego górskiego. Najlepszymi warunkami klimatycznymi odznaczają się stoki południowo-wschodnie. Nie ma tu ogromnych ośrodków turystycznych. Największa miejscowość turystyczna to Belfort. Warunki przyrodnicze pozwoliły na rozwój na tym terenie lecznictwa uzdrowiskowego - w Salins-les-Bains, Lons-le-Saunier, Divonne-les-Bains, Arc-et-Senans.

- Pireneje

Francuskie Pireneje to stoki północne, a więc pas o szerokości 30-40 km. Wyższe partie gór charakteryzują się cechami krajobrazu glacialnego, niższe cechami krajobrazu fluwialnego. Panują tu warunki klimatu podzwrotnikowego, częściowo morskiego, częściowo śródziemnomorskiego. Na tym terenie w ostatnim okresie obserwuje się wzrost popularności sezonu zimowego i rozwój turystyki zimowej. Udostępniono około 300 wyciągów. Udział zagospodarowanych terenów górskich wynosi około 2% powierzchni ośnieżonych. Jedną ze znanych miejscowości turystycznych jest Lourdes, będąca głównym ośrodkiem kultu religijnego Francji i jednym z najważniejszych dla świata chrześcijańskiego. Kult Matki Boskiej wiąże się z objawieniami dziewczynce Bernadecie Soubirous z 1858 r. w grocie Massabielle. Pielgrzymi przybywają tu z najdalszych zakątków świata dla modlitwy i zaczerpnięcia wody z uzdrawiającego źródła, poświęconego przez Matkę Boską. Od 1948 r. funkcjonuje tu port lotniczy Tabes-Ossun-Lourdes, obsługujący około 400 000 pasażerów w roku. Lourdes to miejsce licznych religijnych imprez kulturalnych. Tu organizowany jest słynny muzyczny festiwal wielkanocny, międzynarodowy Biennale Sztuki Sakralnej czy festiwale filmowe.

- Wogezy

Wogezy to masyw górski, posiadający płaskie lub kopulaste wierzchołki i głębokie doliny. Najwyższym szczytem tych gór jest Ballon de Guebwiller. W górach rozsiane są niewielkich rozmiarów ośrodki turystyczne. Największym udziałem w bazie noclegowej odgrywają hotele, schroniska górskie i młodzieżowe. Do głównych miejscowości turystyczno-uzdrowiskowych należą: Vittel, Sainte-Odile i Gerardmer.

- Paryż

Paryż to jeden z największych w skali światowej ośrodków turystyki krajoznawczej i kongresowej. W XVII w. zostało mu powszechnie nadane miano "stolicy świata", światowego centrum rozrywki oraz

"stolicy" światowej mody. Miasto oferuje do zwiedzania 60 placówek muzealnych i 50 teatrów, niezliczoną ilość sal koncertowych, znana na cały świat operę. Największy i niepodważalny walor Paryża to swoisty i niepowtarzalny "klimat" miejski. Odrębny klimat tworzy całe miasto, odrębny jego poszczególne dzielnice bądź ich fragmenty, ulice, place targowe, itp. Paryż cały sam w sobie oraz jego poszczególne dzielnice właśnie wabią tutaj turystów z całego świata. Rocznie miasto odwiedzane jest przez około 10 mln turystów. Najwięcej turystów przyciągają takie miejsca jak: Centrum Pompidou, Wieża Eiffel'a, Pałac w Wersalu wraz z Luvrem, Cite des Sciences et de l'Industrie, Geode. Oferta bazy noclegowej jest niebagatelna - 260 000 łóżek. Bazę noclegową tworzą hotele jedno- i dwugwiazdkowe, z przeznaczeniem dla mało- i średniozamożnych turystów.

- Region Paryski

Ta kraina zawiera w swych granicach prowincję Ile-de-France. Główną formą turystyki jest turystyka poznawcza - głównie w mieście Chartres. Wartymi zwiedzania są liczne i atrakcyjne obiekty historyczne, przemysłowe czy nowe miasta. Funkcja uzdrowiskowa pełniona jest przez miejscowość Enghien-les-Bains.

- Obniżenie Saony i Rodanu

Region ten posiada w swych granicach Burgundię, Lyon z okolicami, równiny Palence. Najbardziej popularną formą turystyki jest turystyka krajoznawcza, a to za sprawą licznych zabytków, pochodzących aż z czasów panowania rzymskiego. Najbardziej znanymi miejscowościami są:

- Awinion, pełen unikatowych zabytków z XI-XV w.: można tam zwiedzać pałac papieski i słynny most;
- Lyon,
- Limes,
- Arles,
- Beaux-de-Provence.

Tutaj organizowane są międzynarodowe festiwale teatrów dramatycznych i komediowych, Lyon jest również miejscem organizowanych co roku znanych targów międzynarodowych.

- Dolina Loary

Charakterystyczną cechą tego regionu jest przewaga funkcji turystycznej nad innymi funkcjami, kształtującymi wizerunek i gospodarkę regionu. Uprawiana jest tutaj głównie turystyka poznawcza, zwłaszcza na terenie dwóch krain turystycznych: Turenii i Andegawenii. Można tu zwiedzać pochodzące z różnych czasów bajkowe pałace oraz zamki królewskie. Najważniejszymi z nich są zamki: Chambord, Blois,

Amboise, Chenonceaux, Angers. W sezonie letnim tysiące turystów przyjeżdża by zobaczyć letnie widowisko typu "światło i dźwięk", które organizowane jest w scenerii tych pałaców i zamków. Co roku teren ten nawiedzany jest przez około 1,5 miliona turystów. 40% z tej liczby to cudzoziemcy.

ROZDZIAŁ 2

Początki rozwoju ruchu turystycznego we Francji datują się od końca XVIII w. i wiążą się z przyjazdami Anglików. Na większą skalę turystyka rozwinęła się w XIX w., kiedy wśród arystokracji i bogatej burżuazji stały się modne wyjazdy do wód- Vichy, Biarritz i na Lazurowe Wybrzeże (Cannes, Nicea). Spowodowało to rozwój infrastruktury, budowę luksusowych hoteli (Ritz, Carlton). Powstały liczne kasyna gry, tereny golfowe. Rozwinęła się również turystyka górską. W 1786 r. został zdobyty Mont Blanc, w XIX w. powstały kluby alpejskie- angielski i francuski, a Chamonix stało się centrum światowego alpinizmu. Pod koniec XIX w. zaczęto uprawiać sporty zimowe, co przyczyniło się do rozbudowy stacji górskich. W 1924 r. w Chamonix odbyły się pierwsze zimowe igrzyska olimpijskie. Francja oferuje turystom piękno i różnorodność krajobrazu, bogactwo zabytków i liczne zbiory muzealne, a obok tego doskonałą kuchnię i różne formy rozrywki.

Rozwinęły się różnorodne formy turystyki. Stacje klimatyczne i balneologiczne wybrzeża śródziemnomorskiego i bretońskiego, z 1200 sklasyfikowanych źródeł mineralnych i cieplic, zapewniają obok wypoczynku możliwość leczenia.

Z rozwojem żeglarstwa wiąże się rozwój turystyki wodnej. W 900 basenach jachtowych zacumowanych jest ponad 560 tys. jachtów. 450 stacji w Alpach, Pirenejach umożliwia uprawianie sportów zimowych i alpinizmu.

Wogezy i Jura dostarczają terenów o mniejszym stopniu trudności. Ośrodkami turystycznymi są także przyrodnicze parki regionalne, zlokalizowane obok wielkich miast, jak Vercors dla Grenoble czy Pilat dla Saint Etienne oraz parki narodowe w Alpach, Pirenejach, Sewennach.

Licznych pielgrzymów przyjmują miejsca kultu religijnego (np. Lourdes). Na dużą skalę rozwija się turystyka poznawcza. Zabytki przyciągają nie tylko Francuzów, lecz także licznych cudzoziemców. Przeszłość ilustrują prehistoryczne groty Lacaux, zabytki rzymskie w formie akweduktów, aren, łuków triumfalnych (Orange, Arles, Nimes), kościoły romańskie (Tuluza), renesansowe zamki nad Loarą. Baza noclegowa liczy ponad 17 mln miejsc. Zapewniają ją hotele pięciu

kategorii, kampingi, schroniska. Rozpowszechnia się także forma samoobsługowych hoteli. Obok nich istnieją miasteczka wakacyjne i domy wakacji rodzinnych.

Natężenie ruchu turystycznego stale wzrasta. Wśród turystów zagranicznych 85% stanowią Europejczycy, spośród których najliczniej przybywają sąsiedzi- Niemcy, obywatele Beneluksu, Wlk. Brytanii i Szwajcarii. Spoza Europy najwięcej turystów przyjeżdża z USA i Afryki.

Dochody z turystyki w wysokości 23,5mld \$ stawiają Francję na drugim miejscu w świecie po Stanach Zjednoczonych.

Przewozy pasażerskie obsługiwane są w 39% przez kolej, w 33% przez lotnictwo i w 28% przez transport samochodowy (z wyłączeniem transportu miejskiego).

Francja posiada dobrze rozwiniętą sieć linii kolejowych, których ogólna długość wynosi 32 579 km, w tym ponad 40% stanowią koleje zelektryfikowane.

Linie kolejowe obsługiwane są w coraz większym zakresie przez nowoczesne szybkobieżne pociągi, osiągające szybkość do 300 km/h. Do istotnych przedsięwzięć ostatnich lat należy zaliczyć budowę połączenia tunelowego z Wielką Brytanią. Sieć dróg kołowych, dość równomiernie rozmieszczona na terenie całego kraju, ma długość 810 tys. km, a ich gęstość - 147 km na 100 km² - jest jedną z największych w świecie.

Sieć autostrad, których większość zbiega się koncentrycznie w Paryżu, liczy tylko 7 tys. km. Po drogach Francji jeździ 24,4 mln samochodów osobowych i 3,7 mln samochodów ciężarowych, należących do ponad 20 tys. przedsiębiorstw.

Tabor autobusowy liczy ponad 80 tys. pojazdów.

Długość dróg żeglownych wynosi 8 570 km, w tym 1860 km o standardzie europejskim. Flotyła dysponuje 5 200 jednostkami, zaś największym portem rzeczny jest Paryż oraz Strasbourg i Rouen.

Morska flotyła handlowa liczy 5,7 mln jednostek.

Calais, utrzymujący komunikację z Wielką Brytanią, jest największym portem pasażerskim Francji. Innymi wielkimi portami morskimi są Marsylia, Hawr i Dunkierka. Przeładunki we fransuskich portach morskich w 1996 r. wyniosły 243 mln ton.

Komunikację lotniczą zapewnia 405 samolotów w tym 245 odrzutowych. Linie francuskie utrzymują połączenia ze 150 portami lotniczymi w 75 krajach. Trzy paryskie lotniska obsługują większość ruchu turystycznego.

W roku 2008 Francję odwiedziło 80 mln turystów zagranicznych. Rok wcześniej do tego kraju przyjechało 81 mln odwiedzających.

Przy 80 milionach odwiedzających w 2008, w porównaniu do 81 milionów w 2007, Francja potwierdziła swoją pozycję pierwszej destynacji przyjazdowej na świecie.

Turystyka we Francji lepiej niż w innych krajach opiera się kryzysowi ekonomicznemu.

W najbliższych latach działania promocyjne na rynku francuskim powinny być nakierowane zarówno na nowych turystów międzynarodowych jak i na odebranie turystów rynkom konkurencyjnym.

We Francji funkcjonuje ok. 5 200 biur podróży (touroperatorów i agencji turystycznych) zatrudniających ok. 30 tys. pracowników.

Tab.2 Turystyka przyjazdowa Francji na tle innych krajów

1990	2000	2007	Turystyka przyjazdowa (mln)
52,5	77,2	81,9	Francja
34,1	47,9	59,2	Hiszpania
39,4	51,2	56,0	Wielka Brytania
10,5	31,2	54,7	Chiny
26,7	41,2	43,7	Włochy

Source : direction du Tourisme

Tab.3 Najbardziej popularne miejsca we Francji

Najczęściej odwiedzane przez turystów miejsca we Francji (2007 rok)	(mln)
Disneyland Paris	14,5 mln
Musee du Louvre (Paris)	8,3 mln
Tour Eiffer (Paris)	6,8 mln
Centre Georges Pompidou (Paris)	5,5 mln
Chateau de Versai	5,3 mln

Sources : direction de l'observation touristique ; ODIT-France

Tab.4 Baza noclegowa

2000	2005	2008	
18 563	18 309	17 721	Średniej klasy hotele
10 136	9 846	9 468	Dwugwiazdkowe hotele
3 362	3 703	3 830	Trzygwiazdkowe hotele
8 356	8 174	7 981	Campingi
816	1 300	1 603	Domy wycieczkowe
892	981	914	Domy czasowe
215	181	173	Hostele

Sources : direction de l'observation touristique ; ODIT-France.

ROZDZIAŁ 3

Aktywność turystyczna mieszkańców Francji

Tylko 11,9% turystów korzysta z pośrednictwa biur podróży (wskaźnik ten wynosi w Niemczech 31,9%, w Wielkiej Brytanii 25,9%). Poziom uczestnictwa w podróżach zagranicznych na co najmniej 4 doby wynosi we Francji jedynie 17,1% (w Niemczech 64%, w Wielkiej Brytanii 58,6%). Zatomizowany rynek pośredników, silny rynek stowarzyszeń organizujących podróże.

Tab.5 Najważniejsze wskaźniki w 2007 roku:

Dynamika PKB (rok poprz.=100) w %	Stopa inflacji w %	Stopa bezrobocia w %	Zagraniczne podróże turystyczne (wypoczynkowe) w mln	Zagraniczne podróże turystyczne ogółem w mln	Wydatki na turystykę zagraniczną w mld \$
2,2	1,6	8,3	24,224	31,465	36,7

Źródła: OECD, IPK International, UNWTO .

Corocznie około 33 mln (73,4%) mieszkańców Francji¹ którzy ukończyli 15 lat uczestniczy w wyjazdach z przynajmniej jednym noclegiem. Z tej grupy ponad 10 mln (22,5%) uczestniczy w wyjazdach zagranicznych. Mieszkaniec Francji odbywa średnio rocznie 4,2 podróży, w tym 1,5 podróży zagranicznej. 51% podróży rezerwowanych jest w biurach podróży.

Tab.6 Zagraniczne podróże turystyczne w latach 2002-2004

¹

	2002	2003	2004
Liczba podróży (w tys.)	18 315	18 576	21 131
Liczba podróży na 100 mieszkańców	31	31	35

Źródło: UNWTO

Tab.7 Turystyka krajowa – goście w bazie noclegowej typu hotelowego

	2002	2003	2004
Liczba gości (w tys.)	65 253	66 365	69 705

Źródło: UNWTO

Tab.8 Uczestnictwo mieszkańców Francji w wyjazdach turystycznych

Charakter wyjazdu	Uczestnictwo w wyjazdach turystycznych w %	
	2002	2003
wyjazd prywatny (co najmniej 1 noc)	73.7	73,4
wyjazd na wakacje powyżej 4 dni	66.1	65,6
wyjazd za granicę (co najmniej 1 noc)	21.0	21,6

*Źródło: Key figures for tourism, Edition 2003, 2004, Direction du
Tourisme / Sofres.*

Francja to jeden z największych krajów europejskich. Jednak jak pokazują liczne badania, udział mieszkańców Francji w wyjazdach zagranicznych jest niski w porównaniu z innymi krajami Unii Europejskiej. Francuzi wolą odpoczywać we własnym kraju. Rola Francji w międzynarodowej turystyce wyjazdowej jest w Europie stosunkowo nieduża. Mieszkańcy Francji mają najniższy w "starych" krajach UE współczynnik uczestnictwa w wyjazdach zagranicznych (patrz tabela 1). W 2006 roku mieszkańcy Francji zrealizowali 168,1 mln prywatnych podróży z co najmniej jednym noclegiem, w tym 150,8 mln we Francji (metropolitalnej) i 17,3 mln podróży zagranicznych.

Tab.9 Uczestnictwo mieszkańców Francji w wyjazdach wakacyjnych na tle innych krajów

Uczestnictwo mieszkańców wybranych krajów w wyjazdach wakacyjnych (minimum 5 dni)					
Wyszczególnienie	Francja	Holandia	Niemcy	Belgia	Wlk. Brytania
Uczestnictwo w wyjazdach w proc.	61,2	68,6	80,2	41,6	65,9
w tym w wyjazdach zagranicznych	9,7	42,5	53,8	48,8	34,8
Średnia liczba podróży na osobę	2,7	1,8	1,9	1,6	2,5

Zródło: „More holidaymakers and more holidays”, Statistics in Focus, Theme 4-29/2006, Eurostat

Oznacza to, że tylko 10,3 proc. prywatnych podróży mieszkańców Francji ma miejsce za granicą. Dane te potwierdza również struktura wydatków na konsumpcję turystyczną. Wydatki Francuzów na podróże krajowe są sześciokrotnie wyższe niż wydatki poniesione w kraju na wyjazdy zagraniczne. Celem tych ostatnich jest przede wszystkim Hiszpania, następnie Włochy, Wielka Brytania, Belgia, Maroko, Niemcy, Portugalia, Tunezja, Grecja i USA. We Francji funkcjonuje ok. 5,2 tys. biur podróży (touroperatorów i agencji turystycznych). Większość krajowych podróży mieszkańców Francji realizowana jest bez wcześniejszych rezerwacji. Natomiast zdecydowana większość usług w czasie podróży zagranicznych jest wcześniej rezerwowana, najczęściej u touroperatora.

Choć większość podróży mieszkańców Francji to wyjazdy krajowe, Francuzi są rekordzistami Europy w długości urlopów. Według ankiety internetowej Instytutu Harris Interactive przeprowadzonej wśród 5,3 tys. mieszkańców Francji, Włoch, Hiszpanii, Holandii, Austrii, Niemiec i USA, Francuzi po raz ósmy z rzędu są rekordzistami europejskimi w dziedzinie długości urlopów. Większość (64,4%) krajowych podróży mieszkańców Francji realizowana jest bez wcześniejszych rezerwacji. Natomiast zdecydowana większość usług w czasie podróży zagranicznych (83,6%) jest wcześniej rezerwowana.

Tab.10 Organizatorzy turystyki we Francji

Organizatorzy turystyki we Francji			
Pośrednik	Udział w podróżach w proc.		
	Razem w podróżach	Krajowych	Zagranicznych
Bezpośrednio	51,1	58,5	24,9
Touroperator, agencja turystyczna	18,0	6,9	57,7
Stowarzyszenie	15,2	15,3	14,7
Lokalne biuro podróży	3,8	4,5	1,4
Inne	16,2	18,1	9,2

Zródło: Suivi de la Demande Touristique, Direction du Tourisme/Sofres, 2007

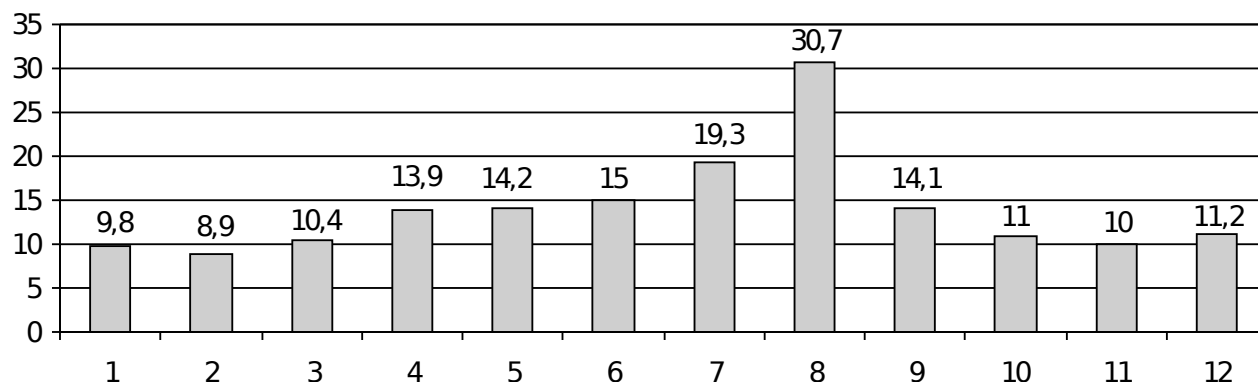
Oprócz weekendów i dni świątecznych, przysługuje im rocznie 37 dni urlopu. 80 procent ankietowanych Francuzów przyznaje, że w całości wykorzystuje swój urlop. Dla porównania urlop Włochów to 33 dni, Hiszpanów 31 dni, Brytyjczyków 26 dni i Niemców 27 dni, a prawie połowa pytaných Włochów i Holendrów deklaruje, że część należnego wypoczynku i tak spędza w pracy.

Tab.11 Podróże zagraniczne mieszkańców Francji według danych Ministerstwa Turystyki

Kraj docelowy	W tys. osób		
	2003	2004	2005
Razem wyjazdy	17 200	19 100	19 900
Hiszpania	2 804	2846	2945
Włochy	2 047	1967	1930
Belgia	1 084	1070	1134
Niemcy	722	936	1134
Tunezja	654	879	896
Wlk. Brytania	722	1127	876
Maroko	654	936	796
Egipt	b.d.	554	557
Portugalia	533	497	517
USA	378	458	478
Grecja	516	344	398

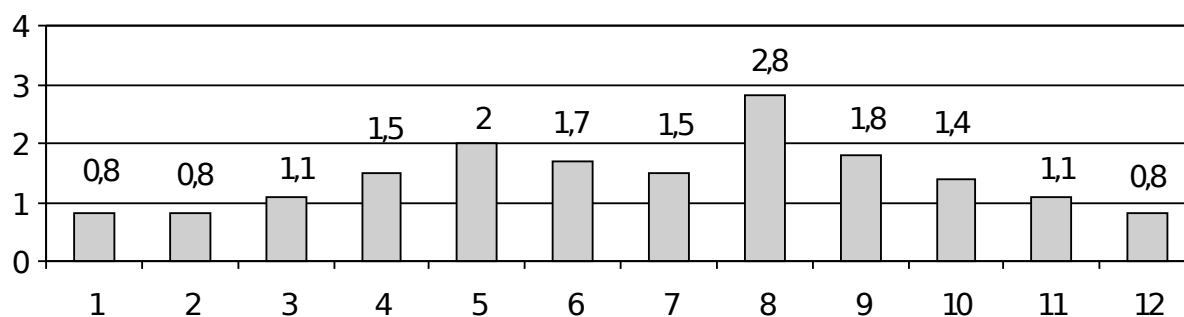
Źródło: Suivi de la Demande Touristique, Direction du Tourisme / Sofres. Français de 15 ans et plus

Wyk.1 Mieszkańcy Francji zdecydowanie preferują wyjazdy w sierpniu, które stanowią 30,7% wszystkich wyjazdów prywatnych. (2006 r.)

Źródło: Suivi de la Demande Touristique, Direction du Tourisme / Sofres. Français de 15 ans et plus.

Wyk.2 W wyjazdach zagranicznych nie ma już tak wyraźnej dominacji wyjazdów w sierpniu. Zwraca uwagę znaczna liczba wyjazdów w maju, czerwcu i wrześniu.(2006 r.)

Źródło: Suivi de la Demande Touristique, Direction du Tourisme / Sofres. Français de 15 ans et plus.

Tab.12 Środki transportu w podróżach mieszkańców Francji w 2005 r.

Środek transportu	Razem podróże w %	Krajowe w %	W Europie w %	Poza Europą w %
Samochód	75,5	81,0	39,1	8,7
Samolot	7,1	2,0	33,5	85,1
Pociąg	12,5	13,0	10,6	1,6
Autokar	2,2	1,4	12,2	2,0
Inny	2,8	2,6	4,7	2,8
Razem	100,0	100,0	100,0	100,0

Źródło: Key figures for tourism, Edition 2007, Direction du Tourisme / Sofres.

Należy zwrócić uwagę, że o ile w wyjazdach krajowych zdecydowanie dominuje samochód to jedna trzecia wyjazdów do krajów europejskich realizowana jest samolotem. Dostępność komunikacji lotniczej do regionów docelowych z dużych aglomeracji francuskich ma więc istotne i coraz większe znaczenie przy wyborze kierunku wyjazdu.

ROZDZIAŁ 4

Informacje na temat przyjazdów do Polski

Tab.13 Informacje na temat przyjazdów do Polski

Popyt realny	– Dominacja Krakowa i Warszawy na krótki pobyt – Poznań i Wielkopolska – Gdańsk i Pomorze – Turystyka aktywna i specjalistyczna
Poszukiwany standard	– Hotele trzygwiazdkowe i o wyższym standardzie, kwatery
Rozpoznawalność <i>top of mind</i> i spontaniczna	– Kraków i okolice – 77% – Warszawa – 56% – Gdańsk, Trójmiasto i okolice – 41% – Zakopane, Tatry – 21% – Wrocław – 9% – Wybrzeże – 9% – Poznań – 6%
Cele strategiczne	– Poszerzyć ofertę w katalogach o produkty turystyki aktywnej – Poprawić wizerunek Warszawy, Gdańska i Wrocławia
Kanały dystrybucji	– B2B, B2C
Priorytetowe instrumenty	– ATL – Marketing bezpośredni i e-marketing – Podróże studyjne
Grupy docelowe	– Młodzież – Stowarzyszenia – +35
Produkty priorytetowe	– Turystyka miejska i kulturowa: Warszawa, Kraków, MICE – Turystyka aktywna i specjalistyczna: Warmia i Mazury, Poznań, Wrocław z Dolnym Śląskiem (w tym Sudety), Małopolska, Gdańsk z Pomorzem, turystyka rowerowa
Priorytetowe rynki emisyjne.	– Wielki Paryż – Nord Pas-de-Calais – Bretania i Normandia – Alzacja i Lotaryngia – Wielki Lyon

Tab.14 Liczba przyjazdów do Polski

	2005	2006	2007
Liczba przyjazdów (w tys.)	215	224	258

Źródło: szacunki Instytutu Turystyki.

Średnia długość pobytu: ogółem – 5 nocy; poza głównym sezonem – 3,9.

- Mężczyźni – 61% przyjazdów.

- Wiek: do 24 lat – 5%, 25-34 lat – 21%, 35-44 lat – 43%, 45-54 lat – 13%, 55+ – 17%.

- W porównaniu z turystami z innych krajów, wśród turystów z Francji zwraca uwagę: dłuższy niż przeciętnie czas pobytu, większy udział przyjazdów organizowanych samodzielnie, znaczna liczba wielokrotnych wizyt, dominacja wyjazdów indywidualnych, wysokie wydatki.

- 95 połączeń lotniczych z Polski tygodniowo, w tym większość z Paryżem (84); 28 rejsów obsługują LCCs. Regularne połączenia z Francją mają Warszawa, Kraków i Katowice.

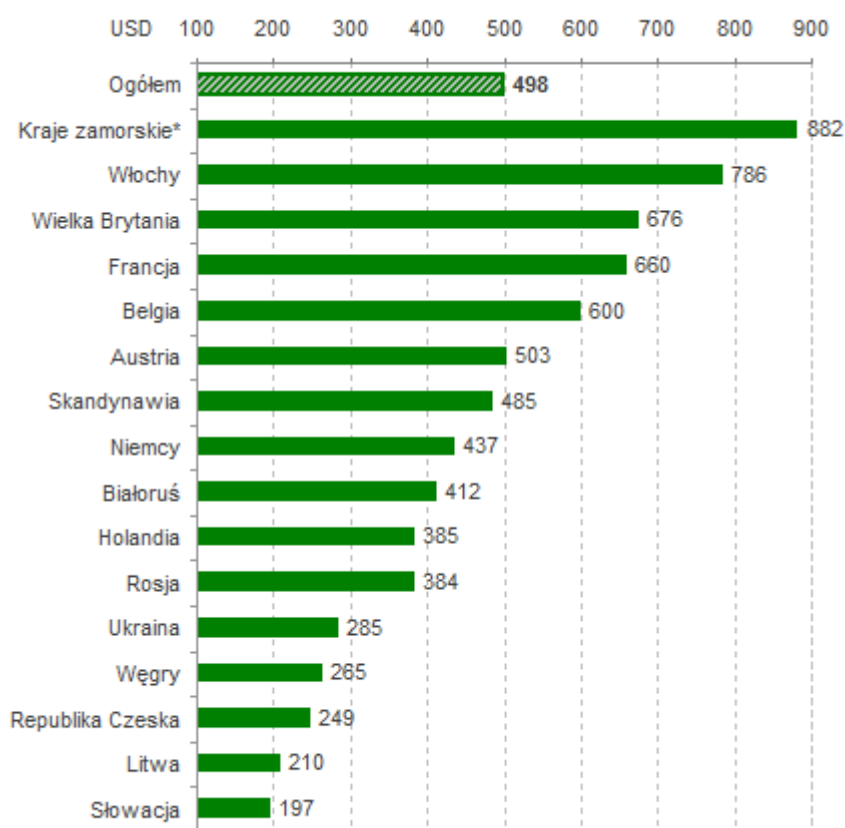
- Połączenia kolejowe: brak bezpośrednich.

Tab.15 Czas pobytu

Długość pobytu	Udział w %		
	2003	2004	2005
1-3 noclegi	15	19	22
4-7 noclegów	66	67	61
8 noclegów i więcej	19	14	17
Średnia liczba noclegów	5,8	5,4	5,3

Źródło: badania Instytutu Turystyki.

Wyk.3 Przeciętne wydatki turystów na osobę w trzech kwartałach 2008 roku w USD (według krajów) (miejsce Francji wśród innych krajów)

ródło: badania Instytutu Turystyki w 2008 r.

Tab.16 Odwiedzane województwa

Województwo	Udział w %		
	2003	2004	2005
Dolnośląskie	8	7	13
Kujawsko-pomorskie	7	7	3
Lubelskie	1	1	1
Lubuskie	1	2	1
Łódzkie	11	9	7
Małopolskie	12	15	17
Mazowieckie	35	37	37
Opolskie	2	2	2
Podkarpackie	0	0	0
Podlaskie	1	1	1
Pomorskie	5	6	3
Śląskie	5	8	12
Świętokrzyskie	2	1	2
Warmińsko-mazurskie	6	1	2
Wielkopolskie	16	11	12
Zachodniopomorskie	0	3	2

Źródło: badania Instytutu Turystyki.

Tab.17 Odwiedzane najważniejsze atrakcje (w 2005 roku)

Typ atrakcji	Udział w %
Największe miasta	26
Miasta średniej wielkości	25
Miejsca historii i kultury	43
Kurorty	2
Centra aktywnego wypoczynku	1
Atrakcje przyrody	3

Źródło: badania Instytutu Turystyki.

Tab.18 Rodzaj zakwaterowania

Rodzaj zakwaterowania	Udział w %		
	2003	2004	2005
Hotele, motele itp.	56	62	62
Pensjonaty	7	6	6
Domy letniskowe, apartamenty	0	1	0
Kempingi	0	0	0
Kwatery prywatne	2	1	2
Mieszkanie rodziny, znajomych	35	30	30
Inne	0	0	0

Źródło: badania Instytutu Turysty

Tab.19 Główne motywy przyjazdu

Główny motyw	Udział w %		
	2003	2004	2005
Wakacje, wypoczynek, zwiedzanie	35	41	42
Odwiedziny u krewnych lub znajomych	34	20	25
Interesy	30	32	29
Cel zdrowotny	– ¹	3	0
Prywatny przyjazd szkoleniowy	– ¹	1	2
Podjęcie dorywczej pracy	0	0	0
Zakupy	0	0	0
Motywy religijne	0	0	0
Odwiedziny miejsca pochodzenia	0	0	0
Tranzyt	0	0	0
Inne	1	3	2

Źródło: badania Instytutu Turystyki.

Tab.20 Główne uwagi krytyczne

Co krytykowano	Udział w %		
	2003	2004	2005
Koszty	8	11	12
Warunki dojazdu	29	27	27
Organizację podróży lub pobytu	0	0	1
Brak atrakcji turystycznych	1	0	0
Brak informacji	12	11	12
Niski standard usług	12	5	3
Stan sanitarny	28	20	21
Stan bezpieczeństwa	9	13	14
Inne	0	0	4
Poziom krytycyzmu	0,99	0,87	0,94

Źródło: badania Instytutu Turystyki.

Tab.21 Używany środek transportu

Środek transportu według przekroczenia granic	Udział w %		
	2003	2004	2005
Pojazd kołowy, pieszo	36	31	27
Samolot	56	62	68
Prom, statek, jacht itp.	2	1	1
Pociąg	6	6	4

Źródło: GUS.

Model francuskiego turysty.

Dla francuskiego turysty ważne są przede wszystkim możliwości otrzymywania informacji w języku francuskim, gastronomia i wyżywienie w ofercie turystycznej oraz sposobność zrobienia udanych zakupów w czasie wyjazdu zagranicznego. Francuzi źle posługują się językami obcymi i dlatego informacja o francuskojęzycznej obsłudze jest istotnym elementem promocyjnym. Przyzwyczajenia i nawyki żywieniowe Francuzów to przede wszystkim pieczywo podawane do posiłków, woda bez dodatków podawana w karafce, kawa espresso i odpowiednia ilość czasu na spożycie posiłku. To kwestie, na które Francuzi zwracają dużą uwagę przy wyborze oferty turystycznej. Mieszkańcy Francji nastawieni są również na zakupy. Szukają specjalnych promocji i wyprzedaży, ponieważ liczą na zrobienie dobrego interesu w czasie wyjazdu zagranicznego. W porównaniu z turystami z innych krajów, którzy odwiedzają nasz kraj, francuskiego turystę charakteryzuje: dłuższy niż przeciętnie czas pobytu, większy udział przyjazdów organizowanych samodzielnie, większy udział pobytów w atrakcyjnych rejonach turystycznych, mniejszy poziom krytycyzmu od przeciętnego w grupie krajów UE, dość dużo odwiedzin u krewnych i znajomych, znaczna liczba wielokrotnych wizyt, mniejszy udział osób w wieku do 34 lat.

W pierwszej połowie lat dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku Polska cieszyła się ogromnym zainteresowaniem wśród francuskich turystów. Stanowili oni jedną z najbardziej liczących się grup w przyjazdach do Polski. Spowodowane to było przede wszystkim bardzo korzystnym przekazem mediów francuskich połączonym z liberalizacją przepisów granicznych, likwidacją NRD, czyli likwidacją dodatkowych granic. W drugiej połowie lat dziewięćdziesiątych oraz w pierwszych latach XXI wieku nastąpił spadek liczby przyjazdów.

W porównaniu z rokiem 2003, w 2006 roku odnotowano ponad 50-tysięczny wzrost liczby turystów z Francji.

Liczby te jednak ciągle są dużo niższe i można powiedzieć, że tendencja spadkowa w przyjazdach mieszkańców Francji do Polski, zapoczątkowana w drugiej połowie lat dziewięćdziesiątych, utrzymuje się do dnia dzisiejszego. Nie mniej jednak podstawowym celem pobytu pozostaje turystyka i wypoczynek, odwiedziny krewnych oraz interesy. Zdecydowana większość mieszkańców Francji odwiedzających Polskę korzysta z hotelowej bazy noclegowej (85 proc.).

Najchętniej odwiedzają duże miasta: Warszawę, Kraków, Wrocław, Poznań i Gdańsk, ale również mniejsze: Zakopane, Katowice, Częstochowę i Łódź. Pobyt od 4 do 7 dni to najczęściej wskazywana długość pobytu na przestrzeni ostatnich lat.

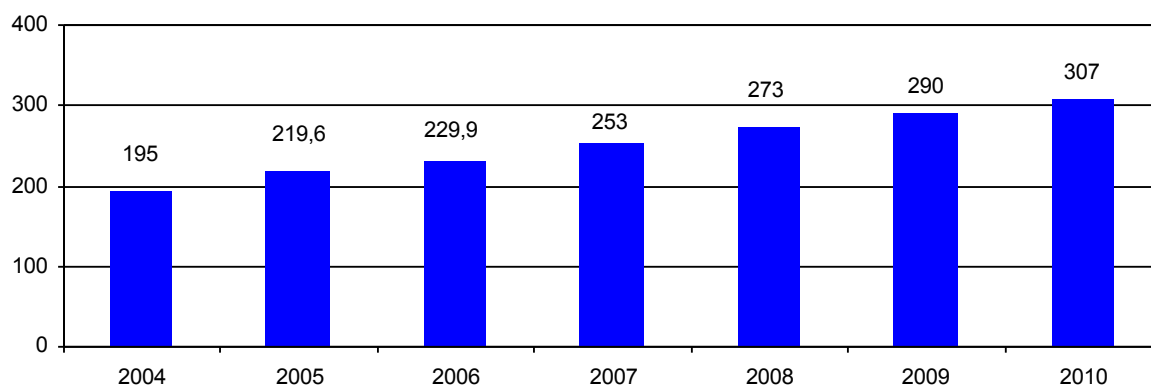
Tab.22 Liczba przyjazdów mieszkańców Francji do Polski

Liczba przyjazdów mieszkańców Francji do Polski w latach 1994-2003			
Rok	Liczba przyjazdów w tys.	Zmiana do roku poprzedniego w proc.	Udział Francji w przyjazdach turystów zagranicznych w proc.
1994	357,0	.	1,9
1995	321,2	-10,1	1,7
1996	303,3	-5,6	1,6
1997	340,5	12,5	1,7
1998	357,3	4,7	1,9
1999	344,4	-3,6	1,9
2000	291,7	-15,1	1,7
2001	230,5	-20,9	1,5
2002	201,5	-12,6	1,4
2003	179,8	-10,9	1,3
Zmiana 1994–2003	-177,2	-49,6	-31,6

Źródło: opracowanie Instytutu Turystyki na podstawie danych GUS

Wyk.4 Prognozy dotyczące przyjazdów turystów z Francji do Polski.

Francja.

Źródło: oszacowania i prognozy Instytutu Turystyki

Bibliografia:

<http://www.stat.gov.pl/> - Główny Urząd Statystyczny

<http://www.pot.gov.pl/> - Polska Organizacja Turystyczna

<http://www.intur.com.pl/> - Instytut Turystyki

<http://www.pit.org.pl/> - Polska Izba Turystyki

<http://www.imf.org/> - International Monetary Fund

<http://www.unwto.org/> - World Tourism Organization

“Marketingowa Strategia Polski
w sektorze turystyki na lata 2008-2015”

Wykaz tabel:

Tab.1 Struktura naczelných władz Republiki Francuskiej

Tab.2 Turystyka przyjazdowa Francji na tle innych krajów

Tab.3 Najbardziej popularne miejsca we Francji

Tab.4 Baza noclegowa

Tab.5 Najważniejsze wskaźniki w 2007 roku:

Tab.6 Zagraniczne podróże turystyczne w latach 2002-2004

Tab.7 Turystyka krajowa – goście w bazie noclegowej typu hotelowego

Tab.8 Uczestnictwo mieszkańców Francji w wyjazdach turystycznych

Tab.9 Uczestnictwo mieszkańców Francji w wyjazdach wakacyjnych na tle innych krajów

Tab.10 Organizatorzy turystyki we Francji

Tab.11 Podróże zagraniczne mieszkańców Francji według danych Ministerstwa Turystyki

Tab.12 Środki transportu w podróżach mieszkańców Francji w 2005 r.

Tab.13 Informacje na temat przyjazdów do Polski

Tab.14 Liczba przyjazdów do Polski

Tab.15 Czas pobytu

Tab.16 Odwiedzane województwa

Tab.17 Odwiedzane najważniejsze atrakcje (w 2005 roku)

Tab.18 Rodzaj zakwaterowania

Tab.19 Główne motywy przyjazdu

Tab.20 Główne uwagi krytyczne

Tab.21 Używany środek transportu

Tab.22 Liczba przyjazdów mieszkańców Francji do Polski

Spis wykresów:

Wyk.1 Mieszkańcy Francji zdecydowanie preferują wyjazdy w sierpniu, które stanowią 30,7% wszystkich wyjazdów prywatnych. (2006 r.)

Wyk.2 W wyjazdach zagranicznych nie ma już tak wyraźnej dominacji wyjazdów w sierpniu. Zwraca uwagę znaczna liczba wyjazdów w maju, czerwcu i wrześniu.(2006 r.)

Wyk.3 Przeciętne wydatki turystów na osobę w trzech kwartałach 2008 roku w USD (według krajów) (miejsce Francji wśród innych krajów)

Wyk.4 Prognozy dotyczące przyjazdów turystów z Francji do Polski.